

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. Сливен, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван М. Димитров

при участието на секретаря Росица Н. Стоянова
като разгледа докладваното от Иван М. Димитров Административно наказателно дело № 20222230201112 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 – чл. 63д от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Хелиолит“ ЕООД, ЕИК 205656042, представлявано от управителя Дилян В. Д. срещу НП № F641017 от 28.02.2022 г. на Директор Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП –гр.Бургас, с което на основание чл. 180а ал.1 от ЗДДС му е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1103,67 лв., за нарушение на чл. 86 ал. 1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС и чл.86, ал.2 от ЗДДС във вр. с чл.63, ал.4 от ЗДДС. Иска НП да бъде отменено.

В с.з. жалбоподателят не се явява и не се представлява.

В с.з. въззиваемата страна–наказващият орган, се представлява от редовно призован и упълномощен юрисконсулт Даниела Желева. Иска НП да бъде потвърдено като законосъобразно, представя писмено становище. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с открити разлики между обема на извършените ВОП, декларирани от български търговци и данните от получените файлове от ДЧ

за периода от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г., била извършена проверка за установяване на несъответствие по данни от системата VIES от служител на НАП. Проверката обхванала дейността на търговско дружество „Хелиолит“ ЕООД и била извършена от главен инспектор по приходите в периода от 21.09.2021 г. до 20.01.2022 г. на адрес ТД на НАП Бургас, офис Сливен. Извършени били справки в информационната система на НАП- програмни продукти СУП, VAT и VIES, като тя била за периода на дейност на дружеството от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г. Установено било, че „Хелиолит“ ЕООД е извършило вътрешнообщностно придобиване на стока – 640 бр. панели от регистрирано за целите на ДДС лице в Германия – „Stegesol GmbH“ с ид.№ DE341020260 по фактура № 20210137/10.06.2021 г. на стойност 56 430 евро с легова равностойност 110 367,49 лв. Проверяващият констатирал чрез получената информация от програмен продукт VIES, че за проверявания период българският търговец не е декларирал ВОП за стоки и не е начислил данък съгласно изискванията на ЗДДС.

Проверяващият приел за установено, че в качеството си на получател по ВОП по смисъла на чл.13, ал.1 от ЗДДС и платец на данъка по ВОП, съгл. чл.84 от ЗДДС, данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването -,„Хелиолит“ ЕООД, което е било задължено да го начисли в нормативно предвидените в чл. 63, ал.4 от ЗДДС срокове, а именно станал изискуем от датата на издаване на фактурата. Данъчното събитие на вътрешнообщностно придобиване на стоката, съгласно чл.25, ал.2 от ЗДДС е възникнало на датата, на която собствеността върху стоката обект на доставката е прехвърлена. От представените фактури, проверяващият приел за установено, че данъчното събитие за доставката е възникнало на датата на издаването ѝ, т.е. датата на която вещта е индивидуализирана – месец юни 2021 г.

На осн. чл. 86 ал.1 т.1 и 2 от ЗДДС в качеството си на получател, дружеството жалбоподател е било длъжно да начисли данък, чрез документиране на получената доставка, като издаде протокол по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС с ДО в размер на 110367,49 лв. и начислен ДДС в размер на 22073,50 лв. не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем, т.е. самоначисли данъка, включи този протокол в дневника за продажби за м.06.2021 г. и включи размера на данъка при определяне на резултата в СД за този данъчен период.

Проверяващият приел за установено, че в нарушение на чл. 86, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДДС, дружеството жалбоподател в качеството си на получател на доставката не е издало и не е включило този протокол по чл.117 от ЗДДС в СД и дневника за продажби при определяне на резултата за м.юни 2021 г.

За проверката бил съставен Протокол № П-02002021167026-073-001/20.01.2022 г. от главен инспектор по приходите П. Т..

За извършеното нарушение на дружеството жалбоподател на 24.01.2022 г. му бил съставен АУАН № F641017/24.01.2022 г., с който деянието било квалифицирано по чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във вр. с чл.63, ал.4 от ЗДДС. Актът е бил предявен на представляващия дружеството жалбоподател, който след като се запознал със съдържанието му е отразено, че няма възражения.

На основание така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № F641017 от 28.02.2022 г. от Директор Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП – гр.Бургас.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност.

Съдът даде вяра на АУАН № F641017/24.01.2022 г. и НП № № F641017 от 28.02.2022 г. Кредитира показанията на разпитаните по делото актосъставител П. В. Т. и свидетел П. В. Р..

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна / лице, което е санкционирано /. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

АУАН е съставен при спазване изискванията на чл. 40 и следващите от ЗАНН и съдържа изискуемите по чл. 42 от ЗАНН реквизити. Административно-наказателната преписка е изпратена на компетентния наказващ орган, който се е произнесъл в рамките на срока по чл. 34, ал.3 от ЗАНН и при спазване на правилата на чл. 52 и следващите от с. з., а НП съдържа всички изброени от Закона реквизити.

Безспорно се установи, че дружеството жалбоподател е извършило

административното нарушение, поради което административно-наказателния орган е ангажирал и наказателната му отговорност.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС задължава всяко регистрирано лице по ЗДДС, за което данъкът е станал изискуем, да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В настоящия случай, както е видно от представената и приета по делото фактура № 20210137/10.06.2021 г., дружеството жалбоподател е получател по вътреобщностно придобиване на стока – 640 бр. панели от регистрирано за целите на ДДС лице в Германия – „Stegesol GmbH“ с ид.№ DE341020260. Тъй като „Хелиолит“ ЕООД има качеството на получател на ВОП по смисъла на чл.13, ал. 1 от ЗДДС, съгласно чл.84 от ЗДДС то е и платец на данъка на ВОП, данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването, а именно дружеството жалбоподател. Нормативно предвидените срокове за начисляване на този вид данък са предвидени в чл.63, ал.4, а именно данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата. Данъчното събитие по конкретната доставка възниква на датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, обект на доставката, т. е. момента в който купувачът добива право да се разпорежда със стоката и поема разноските и риска, свързани с нея. Както по-горе бе посочено, съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС, „Хелиолит“ ЕООД в качеството си на получател по ВОП е следвало да начисли данъка чрез документиране на получената доставка, като съгласно чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС задължително е следвало да издаде протокол. Съгласно разпоредбата на чл.117, ал.3 от ЗДДС протоколът се издава не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. Видно от представената фактура данъчното събитие е възникнало на 10.06.2021 г. Съответно в 15 дневен срок от 10.06.2021 г. данъкът е следвало да бъде начислен с издаване на протоколи по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС - в конкретния случай до 25.06.2021 год.

По делото е установено, че дружеството жалбоподател не е издало протокол по чл.117 от ЗДДС в предвидения срок до 25.06.2021 г., който да бъде включен в дневника за продажби за м.06.2021 г., респ. не е начислило

ДДС в предвидения размер по ЗДДС, протокол не е издаден и към настоящия момент. Като не е начислен дължимият ДДС от дружеството в предвидените в чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, ал. 2 от ЗДДС срокове, като не е издаден протокол по чл.117 от ЗДДС и не е включен в дневниците за продажби при определяне резултата от данъчния период, през който данъкът е станал изискуем - месец юни 2021 година, „Хелиолит“ ЕООД е осъществило състава на описаното нарушение.

Така описаното деяние съдържа всички обективни и субективни признаци на административно нарушение по чл. 6 от ЗАНН и осъществява както от обективна, така и от субективна страна състава на нарушение по ЗДДС.

В тази връзка се явяват неоснователни възраженията на дружеството жалбоподател, че в издаденото НП има допуснати грешки при посочване датата на съставянето му и при посочване на имената на съставителя. Наказателно постановление е издадено от оправомощено за това лице съобразно Заповед № ЗЦУ- 1149/25.08.2020 г., а АУАН е съставен от компетентен орган-главен инспектор по приходите при ТД Бургас, офис Сливен. Действително в НП е посочено, че АУАН № № F641017/24.01.2022 г. е съставен от П. Н. М. на длъжност старши инспектор по приходите на ТД на НАП град Бургас, офис Сливен, вместо както е видно от самия АУАН лицето П. В. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП град Бургас, офис Сливен. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, наказателното постановление трябва да съдържа датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя. Тази норма удостоверява и дава възможност да се провери дали НП е издадено въз основа на АУАН, съставен от компетентно по материя и територия длъжностно лице, дали НП е издадено след изтичане на тридневния срок за писмени възражения на нарушителя по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и преди изтичане на сроковете, предвидени в чл. 34 от ЗАНН. Също така гарантира, че с НП се ангажира наказателната отговорност на нарушителя за нарушение, което е установено със съставения му АУАН и извършено при описаните в него фактически обстоятелства, а не за някакво друго нарушение или при други фактически обстоятелства. В конкретния случай в обжалваното НП са посочени като номер и дата на АУАН, въз основа на който е издадено наказателното постановление - № F641017/24.01.2022 г. Както е видно от

разписката за получаване на самото НП връчител е това длъжностно лице П. Н. М.. В тази връзка дори и да се приеме, че е допуснато нарушение на процесуалните правила, то не е съществено. Касае се за неточност с технически характер, която по никакъв начин не се отразява на законосъобразността на постановлението. АУАН е достатъчно добре индивидуализиран в НП чрез посочване на регистрационния му номер и няма никакво съмнение, че приложеният по преписката АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице и че НП е издадено за нарушението, което е констатирано именно с този акт. В този смисъл и при тази идентификация на акта в наказателното постановление, не е нарушено правото на нарушителя да разбере какво нарушение му е вменено и при какви фактически обстоятелства е извършено то, поради което и сочената нередовност на НП не може да обоснове извод за допуснато съществено процесуално нарушение при издаването му.

НП е издадено и при спазване сроковете чл. 34 от ЗАНН. Самият АУАН е съставен на 24.01.2022 г. - т. е. в рамките на тримесечния срок от установяване на нарушението с Протокол № П-02002021167026-073-001/20.01.2022 г., както и не е била изтекла една година от извършване на нарушението – юни 2021 г. НП е издадено на 28.02.2022 г., в рамките на шестмесечния срок от съставяне на акта.

По отношение на следващото възражение на жалбоподателя относно неизяснена фактическа обстановка, която не отговаря на действителността, по конкретно приложението на чл.63, ал.4 от ЗДДС, съдът също счита за неоснователно. Както в АУАН, така и в НП е описана фактическата обстановка, която е установена от длъжностното лице извършило проверка, съобразно приложен и приет по делото Протокол № П-02002021167026-073-001/20.01.2022 г. Според АНО, фирмата “Хелиолит“ ЕООД след като имала качеството на получател по ВОП и платец на данъка по ВОП съгласно чл.84 от ЗДДС, данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването, което и е задължено да го начисли в нормативно предвидените срокове по чл.63, ал.4 от ЗДДС, според който данъка става изискуем от датата на издаване на фактурата. Всички тези обстоятелства се потвърждават и от приложенияте по делото доказателства, както и от изслушаните свидетелски показания на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН.

Относно възражението, че датата на съставяне на НП не съответства на датата на връчването му, съдът също счита за неоснователно. След като бъде издадено НП, препис от същото се връчва срещу подпис на нарушителя, като няма изискване в ЗАНН, това връчване да бъде в същия ден на издаването на НП. Съобразно разпоредбата на чл.59, ал.2 от ЗАНН, НП може да се обжалва от нарушителя в 14-дневен срок от връчването му. Освен това правилно в изпълнение на разпоредбата на чл.57 от ЗАНН, АНО е посочил, че НП подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Районен съд-Сливен, чрез Директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-Бургас. Видно от разписката за получаване на процесното НП, то е лично получено от жалбоподателят на 13.09.2022 г., същият е осъществил правото си на защита чрез оспорването му пред настоящия съд, т.е правото на защита на дружеството не е ограничено.

Съдът не споделя и възражението за несъответствие на НП с разпоредбата на чл.57, ал.1, т.1 и т.2 от ЗАНН. Както е видно от приложеното НП, същото съдържа посочване на собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало, а именно Елена Д.а Капитанова – Директор на Дирекция „Контрол“ в Териториална дирекция на НАП гр.Бургас. Процесното НП съдържа и датата на издаването и номерата на постановлението, а именно Наказателно постановление № F641017/28.02.2022 г. и започва със съдържанието „Днес 28.02.2022 г.“.

При така установеното, правилно е била ангажирана отговорността на търговеца, като е бил издаден АУАН с констатирано нарушение и съставено наказателно постановление с наложена санкция. Правилно е определена от наказващия орган и санкционната разпоредба на чл. 180а, ал.1 от ЗДДС, която предвижда, че се наказва регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в закона срокове, в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава VIII и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит. Предвидена е имуществена санкция за юридическите лица в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лева. В случая наложената имуществена санкция от 1103,67 лева съставлява именно 5 процента от размера на неначисления в законоустановените срокове данък от 22073,50 лв., т.е. АНО правилно е определил размера на наказанието.

При издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния или процесуалния закон. То е издадено при напълно изяснена фактическа обстановка, която се подкрепя с доказателствата и доказателствените средства, събрани и проверени в хода на производството. Самото наказание е правилно определено и е в състояние да изпълни специалната си цел.

Във връзка с направеното искане от процесуалния представител на административнонаказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ТД на НАП-гр.Бургас следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната и фактическа сложност на делото.

Предвид посоченото съдът прие, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Ръководен от гореизложеното, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № F641017 от 28.02.2022 г. на Директор Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП –гр.Бургас, с което на „Хелиолит“ ЕООД, ЕИК 205656042, със седалище и адрес на управление: гр. Сливен, ул. „Великокняжевска“ № 35А, представлявано от управителя Дилян В. Д., му е наложено административно наказание **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на 1103,67 лв., на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА „Хелиолит“ ЕООД, ЕИК 205656042, със седалище и адрес на

управление: гр. Сливен, ул. „Великокняжевска“ № 35А, представлявано от управителя Дилян В. Д. да заплати на ТД на НАП – гр.Бургас сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____